

Az Ige körül

„Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet vesz az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.” (Mt 13,33)

A kenyér csodája

Ritkán tekintenek az emberek a kenyérré csodaként, még így, új kenyér ünnepeén is. Pedig az! Jézus ezért hozta példázatként akkor, amikor a mennyek országát kívánta általa szemléltetni az Őt hallgatóknak. Csoda, ahogyan a kovász láthatatlan és titokzatos módon végzi a maga munkáját. „Megdolgozza” a hozzá képest sokkal nagyobb mennyiségű lisztet és megkeleszti a tésztát, sokszorosára növelve térfogatát. Persze, ma már tudjuk, hogy milyen mikrobiológiai folyamatok zajlanak a háttérben. Mégis, a magyarázat nem kibebíti a csodát, hiszen mesterségesen, élesztő baktériumok, gombák (tehát Istentől származó élet) nélkül nem tudunk kenyeret készíteni. A folyamat még mindig rajtunk kívül áll. Az ember dolgozik ugyan vele, de más Valakinek a kezében van a munka eredményessége.

Miért ezt a példát mondta Jézus? Azért, mert valami sokkal nagyobb csodára akarta ráirányítani a figyelmet. Ezért is a nagy mennyiség használata, hiszen három mérce liszt az kb. 36 l, sokkal több, mint amit egy korabeli háztartásban kenyérsütésre használtak. Jézus arra mutat rá, hogy a mennyek országának növekedése ugyanolyan megmagyarázhatatlan csoda, mint a kovász erjesztő hatása. És az embernek ugyanúgy feladata van benne, mint az asszonynak a tészta dagasztásában.

De mi is a mennyek országa? Jézus egyszer azt mondta: „Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember azt előre kiszámíthatná. Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! Mert az Isten országa közöttetek van!” (Lk 17,20-21) A mennyek országa tehát nem valami eljövendő, mesebelinek tűnő hely, amivel vigasztaljuk magunkat gyászunkban, hanem a jelenben átélhető, elérhető állapot. Állapot, hiszen a mennyek országa Isten uralmát (úrságát) jelenti. Ahol ez érvényre jut teljes mértékben, ott eljött a mennyek országa. Ha Isten uralkodik az életünkben, ha az Ő akarata szerint hozzuk meg döntéseinket, ha számolunk minden körülmények között a jelenlétével, ha Benne találjuk meg életünk célját és értelmét, akkor a mennyek országa bennünk van. Óriási dolog ez, hiszen annak minden természetfeletti erőforrása onnantól a rendelkezésünkre áll! És ez az erő „átsüt” rajtunk, hatással van a környezetünkre. Akik között élünk, akikkel találkozunk, megérik ezt az erőt bennünk, s talán szavaink által vagy cselekedeteinket, életünket látva engedik, hogy Isten végre az ő életükben is uralkodhasson. Hozzájuk is eljön a mennyek országa.

Annyira rólunk szól ez a rövid példázat! Rólunk, fiatal gyülekezeztől, ahol szemünk előtt jön el és növekszik a mennyek országa. Milyen nagyratörő szavaknak tűnnek, pedig tényleg így van! Hiszen, egyre többen vagyunk, egyre többen érzik ezt az erőt, élük át a köztünk lévő mennyek országának megmagyarázhatatlan csodáját. És tényleg csoda, ahogyan történik, hiszen nincs két egyforma életút, amin járunk. Mindegyikünk máshogy élte át először, amikor Isten belépett az életébe. Maga a pillanat is magyarázhatatlan, meg az is, ahogyan ettől az erőből vezérelten gyülekezetre találtunk, elkezdtünk szolgálni, hirdetni az Isten országát. Ez a szolgálat, amit ki így, ki úgy végez a gyülekezetben olyan, mint a térsztadagasztás. Sokszor megizzasztja az embert, fárasztó, és végül is a kelesztést nem is tudjuk elvégezni. Azt elvégzi az a kis kovász: az a közeledés, az az érintés, az a jó szó, az a törődés, az a megbocsájtás és az a szeretet, amivel mások felé szolgálunk a gyülekezetben és azon kívül is. Mekkora erő van egy érintésben, mekkora vigasztalás egy jó szóban, mekkora gyógyulás a szeretetben!

Tulajdonképpen mi, akik itt vagyunk ebben a közösségben, így végezzük a szolgálatunkat. Akár egy napközis táborban tanítjuk a ránk bízott gyermekeket vagy éppen etetjük, itatjuk őket, akár zenével kísérvük az énekeket az istentiszteleten, akár csoportot vezetünk egy evangelizációs alkalmon..., mind-mind azt a célt szolgálja, hogy a fáradozás növekedést hozzon. A mennyek országának növekedését itt, Monorierdőn. És lám, történik a csoda, amiben benne van az ember cselekvése, de a siker Isten ügye, ezért bizonyos. Mennyire csodálatos, hogy új kenyér ünnepén még ezért is hálát tudunk adni!

Lénárt Tibor

Hálaadás

„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,1-2)

Az elmúlt időszakban ismét sok mindenért hálát adhattunk a mi Urunk Istenünknek. Hála és öröm van a szívünkben a gyermekhétért, amelyen sok kis szívben megmaradt az Úr Jézus Krisztus szeretete, amellyel magához ölelte gyermeki életüket. A harangtorony épüléséért, gyülekezetünk új tagjaiért, betegeink gyógyulásáért, az Esperes Úr által felajánlott székekért, amelyet a gyülekezeti házukban használhatunk. Hálát adhatunk a templomunk épüléséért, az építők keze munkájáért, az anyagi támogatásért, az éjszakákért, a nappalokért, amelyben megőriz mindnyájunkat az Úr! És még sok-sok mindenért hálát adhatunk, ami a gyülekezetünk épülésére és javára szolgál. Ma hálát adhatunk a mindennapi kenyerünkért is, amely táplál és életben tart.

De van egy másik kenyér is ami nem a testi, hanem lelki szükségünket szolgálja. És ez nem más, mint Isten Igéje, ami a Biblián keresztül a lelki eledelünk. Bárhol járunk ebben a világban Isten gondol ránk, szeret minket, és ez örömmel és hálával töltheti be szívünket. Ott van

velünk akkor is, amikor bánatunk van vagy elkeseredünk, amikor a gyász fájdalma vesz körül bennünket. Az Úr szeretete irántunk örökké tart, Ő hűségesen vezet és tanít az életünk útján, de ehhez figyelniünk kell rá! Mindezek után megtapasztalhatjuk, hogy szomorúságunk örömmre fordul, mert az Úrnál vigasztalásra találunk. Minden, ami szép, ami gyönyörködtet, minden, ami örömforrás, felüdülés, amit Isten nekünk ajándékoz, mindezeket az Ő kezéből fogadhatjuk el. Élhetünk ezekkel és hálát adhatunk érte a mi szerető mennyei Atyánknak.

A szívünket töltsse be az a gondolat, hogy amikor hálát érzünk Istenünk felé, imádságos szívvel járuljunk Isten elé és mondjuk el akár csendes vagy hangos imádságunkban mindazt, amiért hálát szeretnénk adni, ami örömmel tölti be szívünket. De elmondhatjuk azt is, ami szomorúságot okoz, ami haragot és elkeseredést szül. De mindazt is, ami az életünkben olyan fénytelen és sötétnek látszó, amiből szeretnénk a világosság felé vezető útra térni! Isten mindazokat a

fénytelen és sötét akadályokat örömmé és világossággá tudja változtatni, s ezért hálaadásra indítja szívünket, amiért a bennünk lévő bűnök sötét árnyalata világossággá fénylik! Ne múljon úgy el egy nap az életünk során, hogy valamiért hálát nem adtunk az Úrnak!

Mi különösképpen hálát adhatunk az Neki, hogy itt Monorierdőn gyülekezeti ház és templom épülhet, hiszen máshol a világban templomokat zárnak be, kiadják más célú rendezvények táborává! Az Úr annyi jót tett már velünk, amiért áldhatjuk az Ő szent nevét, csak észre kell vennünk kegyelmének, szeretetének jóságát, amellyel körül veszi életünk mindennapjait. Ő megbocsájtja minden bűnünket, szeret és megáld, meggyógyítja minden betegségünket. Ő meghallgatja kiáltásunkat, lehajol hozzánk és kiemel a bűn mocsarából, ami nem engedi, hogy hála és öröm legyen a szívünkben! Az Úr sok csodás tervet vitt véghez életünk útján, nincs hozzá fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni. Ámen.

Gáspár József

Mindig nagy öröm, ha gyülekezetünk tagjai között különleges talentumokat fedezünk föl. Így van ez akkor is, amikor valaki a versírás ajándékát kapja Istentől. Szeretettel adjuk közre Mónok Gabriella versét, melyet az egyik istentisztelet ihletett.

Lélektánc

Fátyoltáncot jár az idő vasárnap reggel és rózsaszínű a kikelet.
Mélyen felcsendül a templomi harang, itt az Idő, vár az Istened!
Összekulcsolja kezét egy gyermek, ki ül a fapad rozoga derekán,
apróka még, tömzsi ujjai félve fogják át a fűzér hosszú gyöngysorát.

Mondaná a Miatyánkot, de vékonyka, félénk hangja néha elakad.
Erős baritonok hallatszanak a falu templomának súlyos hajója alatt.
Mindenki vár most valamire, mit elvihet magával gyorsan s hirtelen,
van, aki szerencséjét áldja éppen, valaki féltett titkát gyónja szelíden.

Néha, az ember csak üldögél, s szóltanul a lelke minden hitével imád,
A hit az, amiért az emberiség évszázadok óta világszerte harcban áll!
A Békességet, mire lelkünk mohón vágyik oly hosszú esztendeje már,
kutatjuk mindig, bár gyarló emberi ösztönünk ennek folyton ellenáll!

Legyőzni akarunk folyvást mindent és mindenkit, ki velünk szemben áll.
És egyszer majd mind rájövünk, hogy a vétkes fél önmagunkból kiált.
Harcban önnön magunkkal, vajon miféle Élet az, mi e Földön reánk vár,
lehet-e büszkén menni olyan harcba, hol saját tükrünk ujjal mutat ránk?

Csak a hitünk segíthet leküzdeni magunkban ezt a súlyos, és nehéz vitát.
Szeretve áldjuk Istenünket és így lezárhatunk minden felesleges csatát.
És alázattal elmondhatunk esténként egy újabb üdvözítő imát, soha nem
feledjük észrevenni a gyermekek vékonyka hangját és szelíd mosolyát!

Mónok Gabriella

Párbeszéd

-Ádám, hol vagy?

-Hol lennék? Dolgozom, tudod jól.

-Tudom, persze, hogy tudom. Azt is, hogy milyen sokat vállasz, és a munkádat pontosan és alaposan végzed.

- És azt is...?

- Igen, azt is, hogy mennyit vívódsz az igazságtalanságok miatt. Tedd- e szóvá vagy maradj inkább csendben. Kockáztasd az állásod vagy saját lelkiismereted szerint legyél inkább megalkuvó.

-Te tényleg mindent tudsz, ezt eddig is sejtettem.

- Ádám, hol vagy?

-Hol lennék? Ha mindent tudsz, akkor tudod, hogy épp nyaralok. Éva ebédet főz, a gyerekek a strandon, én meg egy kicsit ledőltem.

-Igen, tudom, hogy mennyit spóroltatok, hogy összejöjjön a családi

nyaralásra való. Sokat tusakodtatok, hogy szükség van- e rá egyáltalán. Most is állandóan agyaltok, hogy tudjátok a legolcsóbban megúszni. Elsősorban nem magatok, hanem a gyerekek miatt. Észre ne vegyétek rajtatok a feszültséget, élvezzék a kikapcsolódást, és legyen nekik is nyári élményük.

- Igen, még szerencse, hogy nem követelőzőek, akkor nehezebb dolgunk lenne. Így mi is tudjuk élvezni a szabadságot, a vízpartot, a hosszú, nyáresti sétákat.

-Ádám, hol vagy?

- Dugóban araszolok a bevásárlóközpontba. Szokás szerint késésben vagyok.

- Tudom, hogy mindent meg szeretnél oldani, hozni, vinni, megvenni, elmenteni, megrendelni. Ezért úgy érzed, rohanás az egész életed.

-Azt is tudod, hogy...?

-Igen, tudom, hogy a családotért szeretnél mindent megtenni. Szeretnél nekik nyugodt, boldog életet biztosítani. Felelősen gondoskodsz róluk.

- Nagyon igénybe vesznek a mindennapok. Tudom, mindenki ezt mondja. Rohanás, kapkodás, hajszoltság... De igazán senki nem mondja, hogy tehetném jobbá, szebbé az életem.

- Ádám, hol vagy?

- Hol vagyok, hol vagyok. Tudod jól. Most végre ott vagyok, ahol Te is vagy. Sokszor elfeledkeztem arról, hogy mindig velem jöttél. Aztán vagy gyorsítottam vagy lassítottam. De nem néztem körül, hogy még mindig mellettem vagy- e.

-Igen, ott voltam mindig veled.

-Tudom, most már tudom. Ott voltál, csak épp mindig elfelejtettelek megkérdezni, hogy mit tanácsolsz. A legtöbbször úgy éreztem, hogy mindent bírok egyedül. Nem akartam gyengének látszani. Most már tudom, hogy pont akkor vagyok erős, amikor fegyvertelenül, eszköztelenül megállok előtted.

- Igen, amíg úgy érzed, hogy nincs veszélyben az életed, addig azt gondolod, hogy nincs rám szükséged.

- De Te adtál nekem erőt akkor is, amikor tudomást sem akartam venni rólad. Te akkor is megóvtál, terelgettél, védelmeztél.

- Azt hitted, hogy mennyire szerencsés vagy.

- Most már tudom, hogy ami jól sikerült, az sem a véletlenen múlt, amit elrontottam, az sem biztos, hogy végzetes hiba.

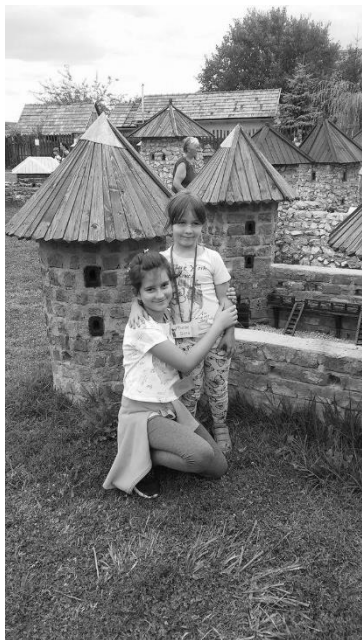
- Sokszor aggódtam érted. Te tudod, hogy ez milyen érzés, mert te is aggódsz a gyerekeidért.

- Köszönöm. Hálás vagyok a találkozásért. Köszönöm, hogy megtaláltál.

Matusik Ágnes

A kulcslyuk másik oldalán, avagy Gyerekhét, 2018!

Gyermekkorom gyakran előkerülő emlékképei közé tartozik, ahogy kulcslyukakon át próbálok betekintést nyerni olyan helyekre, amik gyerekszem előtt rejtve voltak, vagy számomra izgalmasnak, rejtélyesnek tűntek. Szűk nyílás, néha még

az is túl magasan, kényelmetlen pózokban próbálkozva, tele kíváncsisággal, egy kis izgalommal. Az ismeretlen felfedezésének talán leggyermekibb, ám mégis az egyik legemlékezetesebb módja. Ugyan ki ne csinált volna ilyet, akár felnőtt korunkat átgondolva is találunk hasonló eseteket. A cél sok féle lehet, de a bennünket közben átjáró érzégyveleg mindenkinél hasonló. Néha ösztönösen megteesszük ma is a leghétköznapibb esetekben is, úgy, hogy már észre sem vesszük az előbb említett jóleső borzongást.

A tavalyi év gyerekhetében valami hasonló érzés kerített hatalmába. Segítőként szolgáltam két napot a gyerekek között. Ebből a kirándulás volt egy nap, a másik napon pedig a foglalkozások közötti időre készítettünk a gyerekeknek egy kis harapni- és innivalót, illetve a játéknak szentelt időben igyekeztünk jó hátország lenni. A foglalkozá-

sokról kilépő gyerekek tekintete, az, ahogy meséltek a feladatokról, az elhangzó történetekről, azzal a gyermeki kíváncsisággal töltött el, mint ami a kulcslyukon kémlelés közben járja át az ember elméjét. Kicsit kapsz a benti képből, de sok minden láthatatlan marad! Az oktatók szeretettel, gondoskodással veszik körül a gyerekeket, akik szinte egységként tömörülnek köréjük, várva a folytatást napról napra.

MI LEHET A KULCSLYUK MÁSIK OLDALÁN? Nagyon is emberi gondolat, hány-szor is érezzük így magunkat a mindennapokban? Rebeka lányom idén már 3. alkalommal töltött el egy hetet a református gyerekhét jegyében. A múlt nyáron szerettem volna az Ő élménybeszámolója alapján jobban belelátni abba az áldásos légkörbe, ami itt veszi körül az ide érkező gyerekeket. A próbálkozás több-

kevesebb sikerrel járt. Az én nagy lányom a befogadó oldalt képviselte az elmondásokban, azt tudta elmesélni, hogy a hozzájuk szóló ige az Ő részéről hogyan formálódott át és vált részévé a gondolatainak, érzéseinek. A kíváncsiság tovább dolgozott bennem, milyen érzés lehet ezeknek a tiszta szívű kis embereknek átadni valamit abból,

amit Úr a szívünkre helyezett magunkon keresztül, úgy, hogy talán ez a néhány nap útmutató nekik egy olyan ajtóhoz, aminél még csak a kulcslyukig sem jutottak el. Milyen lehet az Úr igéjét, ami engem megérint, úgy átadni, hogy közben bennük is dolgozzon az egészséges kíváncsiság és ébredjen vágyakozás arra, hogy többet lássanak és halljanak, érezzenek a feltétel nélküli szeretetről, amivel az Úr fordul felénk.

A mi Urunk meghallja szívünk kívánságait és ad lehetőséget, hogy meglássuk és megláttassuk Őt! Az én esetemben ez egy felkéréssel és a hozzá tartozó feladattal, szolgálattétellel vált

valódivá! Az idei évben több lehetőséget is kaptam gyermek-istentiszteletek és a gyerekhét egyik oktatójaként, hogy a KULCSLYUK MÁSIK OLDALÁN lehessek! Az a feladat, amit az Úr a szívünkre helyezett az idei táborral kapcsolatosan, nekem talán új volt, de benne volt a lehetőség, hogy benézhessek oda, ahová eddig csak egy részen át láthattam be! Lehetőség volt arra, hogy a gyerekekkel kézen fogva haladjak az ige által kijelölt úton és Istenünktől segítséget kérve ez alatt az egy hét alatt betöltsem az „ajtónyitó” szerepét!

A hét minden napján a csoportvezető társakkal együtt imádságban kértük az

Urat, hogy a nekünk szánt feladat elvégzésében segítsen minket és legyen velünk, tartson meg mindnyájunkat az Ő kegyelmében. Ezek után a közös imádságok után még inkább megtelt a szívem feladattudattal. Az Úrtól kapott reménységgel láttam hozzá az aznapi igei rész bemutatásához és a gyerekekkel történő megbeszéléséhez! Minden egyes nap hozott valami meglepetést, érdekes és sokszor megható volt, hogy a csoportomban lévő gyerekek, akik 6-9 évesek voltak, mennyire őszintén tudják kimondani és megélni az ige által kiváltott érzéseiket. Semmihez sem hasonlítható az az érzés, amikor egy addig csak kulcslyukon kukucskáló gyermek előtt, akár csak egy apró résnyire ki tudsz nyitni egy ajtót. Igen, csak résnyire, hiszen

mi ott mindannyian, akik csoportvezetőként tettünk szolgálatot, talán csak résnyire tudjuk kinyitni az Úrhoz vezető út ajtaját. Minden gyermek maga dönti el, hogy a rést nagyobbra tárja-e! Elindul-e a hit útján elfogadva az Úrtól kapott kegyelmet?

Hálás témát dolgoztunk fel ebben az egy hétben. Józsué történetét, akinek magának is ki kellett nyitnia a hit felé vezető ajtót, amihez Istentől kért és kapott erőt. Mi is ezt tettük. Kértünk és mondhatom, kaptunk is erőt az Úrtól! Józsué kinyitotta saját maga és népe számára az ajtót és utat mutatott nekik, ahogy Kánaán földjére vezette a zsidókat. Végig kísérte őt az Úr szeretete és segítsége, a tőle kapott bátorsággal vezette a népet. A gyerekhét néhány napja alatt, mi is vezettük kis csapatainkat a kapott segítséggel és bátorsággal. Innen, a kulcslyuk másik „benti” oldaláról abban reménykedem, hogy erről a hétről annak az 50 gyermeknek, akik velünk voltak, nem csak a jó játékok és a remek várparkban tett kirándulás fog eszébe jutni, hanem a rajtunk átszűrődött, sokszor saját életünkön át bemutatott ige is ott marad náluk, és egyszer majd ők is szeretnének „ajtónyitók” lenni mások számára.

Hálát adok a feladatért és a gyerekhét minden napjáért.

Madar-Nemes Edina

Templomot építünk

2018. július 25-én jött el a sokak által várva várt esemény: fölkerült a torony-süveg daru segítségével a helyére, a 13 m magas toronyfalazat tetejére. A torony így elérte 23 méteres végső magasságát, amely csodálatos látványával hirdeti az Úr dicsőségét, s igazi tornyos faluvá teszi Monorierdőt. Azóta már a toronyszínezés is befejeződött és javában zajlanak a templomhajó falazási munkái. Tervek szerint az év végére kellene teljesen fölépülnie a templomnak, de addig nagyon sok munka van még hátra: falazás, tető, vakolás, színezés, díszítőtéglák felrakása, toronylépcső készítés, burkolás, nyílászárók, fűtés... Sokat kell imádkozni még az építők munkájáért! Mert *„ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.”* (Zsolt 127,1)

Eredetileg azt szerettük volna, ha a toronyba a reménység szerint jövő tavasszal esedékes templomszentelésre harang is kerülhetne. Gombos Miklós harangöntő mester árajánlata szerint három harang kerülhetne a harangszobába, amelyből a középső, 140 kg-os harangot szeretnénk első körben megöntetni. (Összehasonlításképpen: a katolikus kápolna harangja 100 kg-os.) Ennek költsége 1,5 millió Ft, amihez eddig kb. 250.000 Ft adomány érkezett, amit ezúton is köszönünk. Szeretnénk tehát kérni, hogy aki teheti és fontosnak érzi, az járuljon hozzá adományával a harangöntéshez. Amint összegyűlik a szükséges összeg, megrendeljük a harangot. Az idő Isten kezében van, s ha nem a templomszentelés, akkor egy későbbi alkalom lesz a harang beköltöztetése a toronyba.

Mindeközben ne feledkezzünk el arról sem, hogy a már fölépült gyülekezeti házat is fönn kell tartanunk, amelynek rezsiköltségei vannak! Ezt egyrészt a befolyó egyházfenntartói járulékokból fedezzük, ezért szeretettel kérjük lehetőség szerinti befizetését.

Isten áldja meg mindazok életét, akik az Ő ügyéhez adományaikkal ilyen módon is hozzájárulnak!

Lénárt Tibor

Isten előtt a gyülekezetben

A keresztség sákramentumát szolgáltattuk ki 2018. május 27-én Kuti Dávid és Gura Boglárka kislányának, Alinának.

Isten vigasztalását hirdetve búcsúztattuk:

- 2018. június 11-én Dzsupsin József Károlyt 60 esztendőös korában
- 2018. július 6-án Burján Sándort 71 évesen
- 2018. július 10-én Bokros Istvännét 86 esztendőösen
- 2018. július 13-án Malárovits Géza Jánost 73 éves korában.

Konfirmációi fogadalmat tett és áldásban részesült 2018. május 13-án öt fiatal testvérünk: Szalai Gábor, Jámbor Réka, Móréh Zsófia Alexandra, Tomory Viktória Erzsébet és Sallai Bernadett.

KERESZT KÉRDÉSEK

10 hetes evangelizációs sorozatot indítunk 2018. október 7-től vasárnaponként 16 órától.

Azokat várjuk szeretettel, akik

- szeretnék jobban megismerni a Bibliát
- kétségeik vannak a hittel kapcsolatban
- keresik a választ az élet legnagyobb kérdéseire
- egyszerűen csak kíváncsiak
- szeretnének felnőtt konfirmációban, keresztségben részesülni.

A részvételhez nem kell református egyháztagnak lenni, hangosan imádkozni, énekelni, bármilyen kötelezettséget vállalni.

Jelentkezni a lelkipásztornál lehet szeptember 30-ig. Hívogassunk bátran olyanokat is, akik egy istentiszteletre nem jönnének el, de egy ilyen jellegű kurzust szívesen kipróbálnának!

KIRÁNDULÁS PANNONHALMÁRA

2018. szeptember 29-én, szombaton gyülekezetünk buszos kirándulást szervez Pannonhalmára.

A tervezett program: Apátság megtekintése, a szerzetesek imaéletének megismerése, borkóstolóval egybekötött pinclátogatás.

Részvételi díj: diákoknak 4.800 Ft/fő, felnőtteknek 6.200 Ft/fő.

Jelentkezési határidő: szeptember 20.

Jelentkezni Lénárt Tibor lelkipásztornál lehet személyesen vagy telefonon, ill. a gyülekezet Facebook oldalán.

Szeretettel hívogatunk mindenkit, akinek van kedve és lehetősége velünk tartani!

RefErdő A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monorierdői Református Missziói Egyházközség Presbitériuma

Felelős szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor Állandó munkatárs: Gáspár József, Matusik Ágnes

Tel.: 06 29 788-264

Mobil: 06 30 994-2539

E-mail: monorierdo@reformatus.hu

Honlap: www.monorierdo.reformatus.hu